

Вижъ какъ се въ тъмните чебури
Тя мята и шурти...
А песень, дружно въ хоръ подзета,
Низъ дворове ехти.

— Зла зима иде, ала иде
Не зло да прокоби;
Съсъ нея, подиръ нея идатъ
Седенки, веселби.

Зла зима иде! Ще я срещнемъ
Ний съ чашите въ ръка:
Годежи, сватби тя ни носи —
А скърби поврага!

Потъта на грижния работникъ,
На гроздето кръвта,
Отъ тяхъ да се роди е Господъ
Урекълъ радостта!

Презъ лято работи, презъ зима
Се весели и пей...
Ей весели сж веселбите,
Къдет' се вино лей!